

душа-та тѣло-то, и всички-ты му различни части, за да прави много и различни вещи: смисли ся колко е благъ Богъ, който ти даде толко чудно и полезно тѣло, и подиръ внесе въ тебе толко чуднѣ и достословнѣ душѣ.

И. Не струва ли ти ся, мамо, че душа-та ми е много по досточудна отъ тѣло-то ми?

М. Наистинѣ, сынко: и това е друга причина, за коѣто трѣбува да обычашъ Бога, и да го слушашъ, защото ти даде такава душа.

Утрѣ, Иванчо, щемъ ся разговори пакъ за това: сега начна да притъмнѣва, и роса-та да пада: нека си отидемъ.

—0—

РАЗГОВОРЪ КА.

На сутренѣ-тѣ, като станахѣ отъ сънъ, Г-жа Анна каза на Иванча Божіѣ-тѣ заповѣдь: че трѣбува да помнимъ сѣботния-тѣ день, сирѣчь день-тѣ на упокоеніе-то. Това му бѣше истѣкувала другъ пѣть, и сега размышляваше много за него: защото той бѣше научилъ много за Бога Небесныя-тѣ нашъ Бащѣ, който ни опредѣли единъ день въ недѣлѣ-тѣ, въ който да ся учимъ повече и повече за благость-тѣ му, да прочитаме книгѣ-тѣ, коѣто ни даде, да Му ся молимъ, и да Го славословимъ въ къщы-ты си и въ църквѣ-тѣ; да отиваме често въ недѣлно-то у-